

ſcheho džěła na mišionſkim polu; ta móž paſ, na kotruž ſo pſchi nim ſpuſchczamy, je ſłowo Bože, kotrež je ſ dobom ta ſwětka a wótra brón, kotruž pſchecziwo póhanskej pſchiwěrje trjebamy a poſběhujemy. Wtſy wěriny, teho dla ryczimy; a my njemóžemy ſo teho woſtajicž, ſo bychmy njeryczeli wot teho, ſchtož ſmy ſlyſcheli a widžili: to płaczi pſchede wſchěm pſchi mišionſkim džěle. Schto dha młodeho mišionara nawabi, ſtarſcheju a pſcheczelow, domiſnu a wótzny kraj wopuſchczicž, měrnemu a cžescze połnemu žiwjenju jow ſo wotrjez a do njeſtrownych a ſtracha połnych krajow ſo podacz a wſchě wobcžežnoſcže dalokeho pucza na ſo wſacz a k dziwjim ludam powjeſcz měra pſchinjeſcz a wſchěduje ſmjerczi do woblicza hladacz? Nicžo, dyžli žiwa a wjeſeła wěra. Schto dha naſ pſchezo ſ nowa ſa ſtutk mišionſtwa ſahori a jón podpjeracz a woporn ſa njón pſchinjeſcz nam kaſa? Nicžo, dyžli žiwa wěra, kotraž ſo ſwojeho ſboža haſle potom wjeſeli, hdyž je druhim k ſbóžnoſczi pucz pokaſała a na tym ſłowje twjerdže dđerži: „Zene ſtadło a jedyn paſtný budže“. Naſcha wěra paſ ſo w ſłowje ſjewi, niz jenož w ſłowje ſa mišionſtvo, kotrež njemohło wjele pomhacz, njebychu-li k woporam hotowi a ſa Boha ſahorjeni mužojo ſłowo žiwjenja won do cžěmných krajow donjeſli, ale tež w ſłowje pola mišionſkeho džěła. Paſ maja ſo nowe pucze twaricž pſcheſ huſczinu a puſczinu, paſ maja ſo te, kiž wobſteja, porjedzcz, ſo by ſłabe poſpynjene a khablate wobtwjerdžene a khorowate ſahojene bylo, paſ ma ſo wučěnym póhanskim měſchuikam napschecziwo ſtupacz a nuſnoſcz wumóženja wot hrěcha a ſjednanja ſ Bohom dopokaſacz, paſ ma ſo pſchibójskemu ludu knicžomnoſcz jeho pſchibójskeje ſlužby a ſbóžnoſcz w Khryſtuſu bliſko pſchinjeſcz, paſ maja ſo małe džěczatka w ewangelſkej wěrnoczi roſwucžicž. Wſchelake pucze ſebi mišionarojo wuſwoluja, ſo bychy někotre duſche dobyli. Guſto a rad hermanki a pſchibójske ſwjedzenje wopytuja a ſłowu žiweho Boha do hary póhanskeho žiwjenja nuts klicžecz dawaja. Mišionar Ribbentrop nam piſa: „Wtſy ſmy ſrjedž Juidiſkeje, wobdaczi wot hary wulkeho hermanka, a mamy ſwoj měrný ſtan pódla wjele ſtów elefantow w lěſu. Móhli wy tola pódla bycz a widžicž, kaſ móžny ſacziſchcz powjeſcz wo žiwjenju a ſmjerczi naſcheho ſbóžnika cžini. Wjele ſtów ludži wſchěch barbow, ludow, wotrjadow a ſektow